

Οἱ ἐπισημότεροι τῶν σημερινῶν φυσιολόγων καὶ ἱατρῶν παραδέχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς ἀπαράβατον νόμον τὴν κληρονομικότητα, δυνάμει τῆς ὁποίας τὰ πλάσματα τῆς φύσεως διατηροῦσι τὸ γένος των. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὁ διάσημος ἱατρός καὶ διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεώς μας Βάγνερ ἐξεφράσθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τινὶ δμιλίᾳ τοῦ ὡς ἑξῆς. Ἐν μέσῳ τῶν ἀκαταπαύστων μεταβολῶν, τῶν συμβαινουσῶν ἐν τῇ φύσει, ὁ νόμος τῆς κληρονομικότητος ἀποτελεῖ τὴν μόνην καὶ ἀδιάσειστον βάσιν, τὴν μηδέποτε μεταβαλλομένην. Ἡ φύσις ἀπομιμνῆται, τρόπον τινά, ἑαυτὴν ἄνευ διακοπῆς καὶ ἄνευ διαλειμμάτων. Φιλοσοφικῶς ἐξεταζόμενος ὁ νόμος οὗτος δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ ἀπλὴ ἐπανάληψις καὶ ἀντικατάστασις τοῦ ὁμοίου διὰ τοῦ ὁμοίου, ἀλλὰ τὴν θεωρίαν ταύτην δὲν δυνάμεθα ἐπακριβῶς νὰ εὕρωμεν ἐφηρμοσμένην καὶ ἐφ' ὧν τῶν πλάσματος τῆς φύσεως, διότι αἱ ἐκφάνσεις τοῦ βίου δὲν ἐπαναλαμβάνονται μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας καὶ κανονικότητος, ἀλλὰ μᾶλλον περιπλοκώτεροι καθίστανται, ἐφ' ὅσον προχωροῦμεν ἀπὸ τῶν φυτῶν πρὸς τὰ ζῷα καὶ ἀπὸ τούτων πάλιν πρὸς τὸ τελειότερον πλάσμα τῆς δημιουργίας, τὸν ἄνθρωπον. Τὸ ὁμοίωμα τοῦτο τῆς δημιουργικῆς δυνάμεως δυνάμεθα πρὸς ἀπλῶς νὰ ἐξετάσωμεν· πρῶτον κατὰ τὴν ἀνατομικὴν αὐτοῦ κατασκευὴν, δεύτερον κατὰ τὰς λειτουργίας τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ καὶ τρίτον κατὰ τὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ιδιότητας. Ἰπόκεινται λοιπὸν πᾶσαι αἱ ἐκδηλώσεις αὗται τοῦ βίου τοῦ εἰς τὸν νόμον τῆς κληρονομικότητος; Ἰπόκεινται ἄρα γε ὅλαι, ἡ μόνον μερικαὶ ἐξ αὐτῶν, καὶ αὗται μέχρι τίνος σημείου; Ὁ μέγας γάλλος φυσιολόγος Ριβώ ἔγραψε περὶ τῶν ζητημάτων τούτων σπουδαῖον βιβλίον, συμφωνῶν δὲ καὶ ἐγὼ ἐν πᾶσι πρὸς τὰς ἐκφερομένας θεωρίας του. Τὸ ἐκ πρώτης ὄψεως ὑποπίπτει εἰς τὰ ἡμέτερα ὅμματα φαινόμενον εἶνε ἡ κληρονομικότης ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ σώματος κατασκευὴν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε ὅπῃ πολλοὶ ἀναντιρρήτως ἀποδεδειγμένον, ἕκαστος δ' ἐξ ἡμῶν ἀνὰ πᾶν βιβλίον τοῦ ἀκούει νὰ λέγουν τὸ παιδίον ὁμοιάζει ἀπαράλλακτα τὸν πατέρα του, τὴν μητέρα του, ἢ ἓνα τῶν προγόνων του. Ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις παρουσιάζεται ἐνταῦθα εἰς τὰ μέλη τοῦ σώματος, τὸν κορμὸν καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κόμην καὶ τοὺς ὀνυχας, ἰδίᾳ ὅμως εἰς τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου. Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ προσδέσω, ἔτι παρόμοιον τι παρατηρεῖται

καὶ ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν εὐσκαρίαν.

Οὐχ ἦτον καταφανὴς εἶνε ἡ ἐπιρροὴ τῆς κληρονομικῆς προδιαθέσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐσωτερικῶν ὁργάνων τοῦ ἀνθρώπου σώματος, ἰδίᾳ τῶν σπονδύλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ κατ' ἐξόχην τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Πολλὰκις ἔσχομεν ἀφορμὴν ἐν ταῖς παραδόσεσιν ἡμῶν καὶ περὶ ἄλλων μορφῶν νὰ ὁμιλήσωμεν, ὅφ' ἂς ἐκδηλοῦται ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς στοιχείοις τοῦ σώματος, οὐ μόνον τοῖς στερεοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς βρευστοῖς, ἡ κληρονομικὴ τῶν ἀτόμων προδιάθεσις. Κληρονομικῶς δυνάται τις νὰ ᾖ πεποικισμένος διὰ μεγάλης δυνάμεως καὶ εὐκινήσιας τῶν μυῶν, πρᾶγμα γνωστὸν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὅτε ὑπῆρχον ἀθλητικαὶ οἰκογένειαι, ὧν τὰ μέλη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν μετήρχοντο τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο.

Ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν οἱ ἀρχαῖοι διδάσκαλοι ἡμῶν Ἕλληνας εἶχον καταλόγους, ἐν οἷς ἔγραφον μετ' ἐπιμελείας τὰ ὀνόματα τῶν νικητῶν. Ἐὰν οὗτοι ἐσώζοντο μέχρις ἡμῶν, πολλὰ θὰ ἤρυσόμεθα σήμερον πορίσματα περὶ τῆς κληρονομικῆς προδιαθέσεως. Οἱ ἱστορικοὶ διηγοῦνται, ὅτι εἶχεν ἐπιτραπῇ τότε εἰς γυναῖκα νὰ παραστῇ κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους, μόνον ἀφ' οὗ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὁ ἀδελφὸς καὶ ὁ υἱὸς ἦσαν Ὀλυμπιονίκαι. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσιν ὁλόκληροι οἰκογένειαι ἀνδρῶν, ἀφιερωμένων εἰς τοὺς διὰ πυγμῆς ἀγῶνας. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς ἄλλας κινήσεις τοῦ σώματος, τὴν χάριν περὶ τὸ ὀρχεῖσθαι κτλ. περὶ ὧν μυρία ἡδυνάμην ν' ἀναφέρω παραδείγματα.

Ὁμοίως ἀποδεδειγμένη εἶνε καὶ ἡ κληρονομικότης τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ σώματος. Ἡ περιεργωτάτη καὶ θαυμασιωτάτη τούτων ἦν ἡ τοῦ γνωστοῦ Ἐδουάρδου, τοῦ ὁποίου αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες ἔφερον χονδράδεις νεοπλασίας, ἱμοῖας πρὸς τὸ κέλυφος τῆς χελώνης. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐγέννησεν ἐξ τέκνα, τὰ ὅποια ἐβδόμαδας τινὰς μετὰ τὴν γέννησίν των ἐπαδείκνυνον τὴν αὐτὴν ἀνωμαλίαν, τὸ μόνον δ' ἐπιζῆσαν μετέδωκε τὴν ἰδιότητα ταύτην καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς. Μόνον εἰς τὰς τεχνητὰς παραμορφώσεις δὲν παρατηροῦμεν πάντοτε τὴν αὐτὴν σταθερότητα περὶ τὴν μετάδοσιν αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ κρίνωσι μόνον αἱ παρατηρήσεις, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ θὰ συλλεγῶσι.

BIBLIOΘΗΚΗ.

— **Die Quellen Augustins im XVIII. Buche seiner Schrift de civitate Dei** von Dr. C. Frick. (σελ. 85.) Τιμ. 1½ φράγκ.

— **Die Abfassungszeit der synoptischen Evangelien** von Prof. Paul. Ein Nachweis aus Justinus Martyr. (σελ. 60.) Τιμ. 2 φράγκ.

— **Der Hypnotismus und das Strafrecht** von Prof. Lilienthal. (σελ. 120.) Τιμ. 3 φράγκ.

— **Handbuch der speciellen Pathologie und Therapie für praktische Aerzte** von Prof. H. Eichhorst. 3. Aufl. III. Band mit 180 Abbildungen. (σελ. 680.) Τιμ. 18 φράγκ.

— **Zur Diäetik der Stimme** von Dr. Schoppe. (σελ. 50.) Τιμ. 1½ φράγκ.

— **Die attische Beredsamkeit** von Prof. Blass. I. Abtheilung: Von Gorgias bis zu Lysias. 2. Aufl. (VII, 648 σελ.) Τιμ. 20 φράγκ.

— **Julianus der Abtrünnige** von Prof. Hoffmann. (XVIII, 250 σελ.) Τιμ. 20 φράγκ.

— **Die Giganten und die Titanen in der antiken Sage und Kunst** von M. Mayer. Mit 2 Tafeln und vielen Abbildungen. (VI, 416 σελ.) Τιμ. 14½ φράγκ.

— **Theorie der musischen Künste der Hellenen** von A. Rossbach und R. Westphal. Als 3. Auflage der Rossbach-Westphalschen Metrik. 3. Band. I. Abtheilung. Τιμ. 11 φράγκ. Band I—III. Τιμ. 30 φράγκ.

— **Demosthenes und seine Zeit** von Prof. Schaefer. 2. rev.

dirte Auflage. 3. (Schluss-)Band. (X, 496 σελ. mit 1 Tafel.) Τιμ. 14½ φράγκ.

— **Xenophon-Studien** von A. Simon. I. Theil: Zur Entwicklung des xenophontischen Stils. (σελ. 36.) Τιμ. 3 φράγκ.

— **Geschichte der Lykier** von Prof. O. Treuber. Mit einer von H. Kiepert entworfenen chromolithographischen Karte. (X, 250.) Τιμ. 7½ φράγκ.

— **Sechs Tafeln der griechischen, römischen, deutschen, englischen, französischen und italienischen Literaturgeschichte** von W. Freund. Preis jeder Tafel 1 φράγκ.

— **Sitzungsberichte der philosophisch-philologischen und historischen Classe der kgl. bayerischen Akademie der Wissenschaften in München.** 1887. 2. Heft. (σελ. 171—301.) Τιμ. 2 φράγκ.

— **De encerpitis περί τοῦ τῶν ἡρώων καὶ Ὀμηρον βίου ab Athenas servatis** von Brunk. (σελ. 40.) Τιμ. 1½ φράγκ.

— **Quaestionum Homericarum specimen** von Schultze. (σελ. 56.) Τιμ. 1¾ φράγκ.

— **De Polybii olympiadum ratione et de bello punico primo quaestiones chronologicae** von Seip (σελ. 50.) Τιμ. 1¼ φράγκ.

— **De Platonis Phaedro et Isocratis contra sophistas oratione** von Susemihl. Adjecta est appendix Aristotelica. (σελ. 16.) Τιμ. 3 φράγκ.